

ایمنی اراضی اطراف فرودگاه، مطالعه موردی: فرودگاه‌های تهران

یاشار زینالی فرید، دانشجوی دکتری راه‌وترابری دانشگاه تربیت مدرس و پژوهشگر مرکز تحقیقات حمل‌ونقل
طراحان پارسه¹

مجید ذبیحی طاری، دانشجوی دکتری راه‌وترابری دانشگاه تربیت مدرس و پژوهشگر مرکز تحقیقات حمل‌ونقل
طراحان پارسه²

سید طه فهری، کارشناس ارشد راه‌وترابری و پژوهشگر مرکز تحقیقات حمل‌ونقل طراحان پارسه³

¹y.zeinali@modares.ac.ir, 88035323

²m.zabihi@modares.ac.ir, 88035323

³fehri.taha@gmail.com, 88035323

چکیده

در سفرهای هوایی، فرودگاهها به عنوان مبدأ و یا مقصد سفر در نظر گرفته می‌شوند و در نتیجه تراکم پروازها در اطراف فرودگاهها بیشتر از سایر نواحی می‌باشد. اگرچه حمل‌ونقل هوایی ایمن‌ترین طریقه حمل‌ونقل محسوب می‌گردد، لیکن بدلیل بالا بودن میزان تردد هواپیماها در اطراف فرودگاهها، افراد و مؤسسات پیرامون فرودگاه در معرض خطرات ناشی از سوانح هواپیماها قرار دارند. حفظ ایمنی هم برای اراضی داخل فرودگاه و هم برای اراضی خارج از فرودگاه امری ضروری است. یکی از اهداف برنامه‌ریزی کاربری اراضی اطراف فرودگاه، تضمین قابل قبول بودن سطح خطر برای افراد حاضر در اراضی اطراف باند پرواز می‌باشد. در این مقاله، ایمنی شخص ثالث در اراضی اطراف فرودگاه مورد بررسی قرار گرفته است. فاکتور خطر با استفاده از روش ارائه شده توسط NLR محاسبه گردیده است. مدل شامل مدل‌های نرخ تصادف هواپیما، مکان تصادف هواپیما و پی‌آمد تصادف می‌باشد. همچنین روش منطقه‌بندی ایمنی اراضی اطراف فرودگاه ارائه شده است. فرودگاههای مهرآباد و امام خمینی تهران به عنوان مطالعه موردی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان داده است که اراضی اطراف فرودگاه مهرآباد (بخش شرقی) با مشکل ایمنی شخص ثالث روبرو هستند.

کلیدواژه: فرودگاه، ایمنی، شخص ثالث، تهران